

РУСКИ ПРЕВЕНДИ

За Финнох и Рославль

ПРЕДСТАВА НА РОК 50 — ДИН. • НА ПОСЛОВА 20 — ДИН.
ЗА ГРАНЦУ 3 — ДОЛАРЫ — МАЛЯ ОГЛАШКА (за 3 броши) 7 — ДИН.

Виходка кади тицень.
Повднів число 2 — ДИН.

УЧИВАИ И АДМИНИСТРАЦИЯ: РУСКИ НОВИНАI. РУСКИ КРЕСТУР.
ЧИСЛО ЧЕХОВІДНОГО РАХУНКУ 59-356, УКРАЇНА: РУСКИХ НОВИНАI.

Рок XVIII.

Руски Крестур, Крачун 1941

Ч. 1-2 (855-6).

ШВЕТО МИРД И ВОЙНА

Крачун — швето мира и любови швекуємо єю друти роки затором у ділі війни, праця не, у вас, але не даємо оділає над Леніною і Немеркю, над Альбасю і Африку бешні така страшна, така кирмани і неміжвоєсірдна війна якій іще історія тієї нашої жемі не позна.

А небі гаси мир! З неба приходить Князь мира, ангелски сили паніваю ... на землі мира, Христос тутоти поздом «миро вам, свій мир Вам давам, мир, котрого швет не може приністи, бо то нема и не позна».

Чом же того мира нет, чом место гної мир гуля у роззаху чиоки стративих бомбардерів, котри що вимір по землі вінішею - то найкрасивих вародів твою планету

«Боююмо не за мир, за вични мир и велич житє людож» гуттере єдини и други А мож то створиц мир зос добрими и бомбами, зос прелівізом креви и забиванів, мож гтиориц мир зос грубу и бездітьку сиву, кед Христос не мож створиц мир зос свою божеску мудросцю любови?

Чи може юшт призиц мир, котри вирокиуп зос мережн и зрені, кед це ѿсприміс мир, котри му Син Боги з неба Гониссол мир любови, знатою и жертві?

Христос новорождени принеси мир з неба, але мир ген людям доброй заскі — «то чловічних благоволеніс». И у тих двох словах содержана юшка приїнне, чом мира нет ча юште и чом Христос не осідурял мир на юште так, як то в на приклад осідуряна юмери. Бог Христос із цим нікого не сказав и після Його церкви тікого із начини силув. Бог охабел чловесу ювібодиу војло; да сам зібера, чи спе жи, по Христовій юркі и жан мир, таки мир, якобо щаст зос юшку, свою юху и славу дат до тогама, чи його — Христса и юшку Його не приніти, оліїши, чи обрани юеву од Христо, и затко ўха на його юрку.

Христос охабел мир позм поздом доброй заскі

Памстайже то юш, особено кед нарисам же мира нет, а сами живем у мережні звади, юкіи тихі, собєлобіи, без любови та близькому и без доброй дескіу да зине и имені твориме лем добро.

Цет мира и це будзе, висе десни, док позде ки маю добрей дескіи висе лем добро твориц. И не лем добро твориц себе и своїм, але кожному добре бути и добре твориц висе з юшади.

То программа мира — програма малого новорожденого Христа, програма Його Церкви, до сідли способ борби проши війни, борби за мир.

Приштакме зато юшта того небесного Князя Мира зос добрю дескіу, зос чистим шесцю, чикувати и придаємо юе му, наї вак зон подза прес земирн юкам.

Лем з цим и як Його віріи заскі звайдене мир, мир юкіи ізакає дац це голозен.

(мф).

Світлою

Існага града зос висоти
Цму-полтвону ролайніце
Ах до хліба дикрівого
Снійо зорі розширела.

Дзе Марія зос Осійом
Ноц живику прескі ющела
Дзе у земній — живий пояс
Ісус Христа породзела.

Кед вона го порблазела
До яшелької положила
Хліба пара дзецко грава
Гвізда швєтлосі юкіяяла.

Тота гандза зос вистоку
Над вертсгою заскія
Ангелска писн зос неба
У пакій юнії загуяла.

Слава во вішніх Богу, и мир
На землі". Ахтели юшніци
А настіре до Вертелу
Ісусу кланяц ше бежаст.

Слава по вішніх Богу юніци
Даюніт вессо юшніци
На мосто настірко, людне
До церкви це понагліво

Віркац Михайло.

Юшкі заскіяц нам дзень любови...

Нікто наї ю претаєті свойого близького зос юміщеніон за юреду: Настал дзень ре-десни и третя юшко юкі, но будзе другому юрима скутку и бефо.

Сей дзень без хмосн и ясні; наї юе стрима юй, но мутілінр и слюсн.

Сей дзень у коткіи Бог ювідту тризник; и брато гай праведнік из юхадзкіи та юе юшкі.

Сей дзень, кеди Творец юніих створе-мюх юшку та рабом, ий юе газле юе слюсн зос юрну любову грибайкіц та фірн спуком.

Сей дзень у коткім Пребогатій постал

про нас худобні, наї юе богати будзе ю-посердні та худобному.

На сей дзень досчін зос дар, котри юе юе подзяні, давайне милоснію тим, юе нас модзы.

На сей дзень створец Господь небесний Ахмери за пакіо юкіти, отвориц та юні юві-деси юшкі тим, котри юе юкілан и моля-дес, да юм юшніци.

Сего дні Божествю положило за собе юніца Іоанка, яке бы юе чловечество ю-рашнго з юшкім Божествам.

Со Сфіром Сарійскі.

Наша просвітні проблеми.

Терпіння проблеми.

I. КОНВІКТ. На головній сходинці РНЛД-а у лютому попереднього року рішило, да що тут вопрос оставлен за листом часу. И я жадав першима бул за то. Меджіти обставили за югосточку Европу ще більше прихильно коправителю в думках, же на будзе чудовищ тут вопрос ище скора запитані.

По моїм думкам, постійній умові, под котрими більше може проктувати рішеню тога проблеми.

О позбавленію конвікта до терез у наших нових розірваннях не поспішай апстракцію (виобщі). Я би спіл о тим бенчідівські конкретно (стварюю).

По моїм думкам школярки конвікт за школярів Русинів вост Югославії требає, би основи у Осиєку, інто, же уж там якоже конвікт за школярки, а потребно, да якоже школськінститутів (заєднік) буде сконцентрований у одному місці.

Конвікт більше початок бул досі нільки, кед більшого прияць коло 25 школярів, підстолія и послуги.

Таки конвікт комптал би по наївніших ценох юло 500 тисячі динарів. Поздаваме що, же би жесто за конвікт Просвіти досить як дарунок одаровані Осиєка.

Ях більше могла позберіти сумма юло 500 тисячі динарів? По моїм думкам так: Зберало би більше на тулу якоже від інтелігентів і народу. За основу більше видало, да даруву поспішнии могуть відійти як утешемажаче I и II клас. Утешемажаче I кл. дарували більше 5,000 динарів, утешемажаче II кл. по 1,000 динарів. Меня утешемажаче I кл. були би відмінно на памятній таблиці, котра під апстави у будові конвікту.

Кажди цирків наприклад більше широкий, за котрих дума, же би могли бути утешемажаче I и II клас. Всі би віз, либо органік Просвіти, особою апелявали на руску свідомість тих особах в заміні ях, да буде утешемажаче.

Окрім того зберало би більше у цілому іншими народами, да кожди по возможності до всієї дарув, на худобніші гілки наїменніші дарунки.

Окрім церкви общество дарували би по своїх підприємствах своїх средствох за тулу цієї.

Од гаріду більшою юло позберіти коло 100 тисячі динарів, а од широкий исто терьо.

И од держави^м могло більше вироятво достатко коло 100 тисячі динарів.

Основано більше коло 200 тисячі динарів, од котрих більше чисці могли помогти циши владичество, а адну часці наша Просвіта.

И за то більше мал предлог, віз вони піде за терез по за якості.

Кед більше тут способ осідання конвікта указав возможіння, одбор Просвіти ба зволіл східзку та початку авріла того року, у віртуалу більше позберали дарувані, у маю більше купець матеріалу за

будинок конвікта и у августрі мігол більше буде конвікт под стреку. (Пред тим що одбор Просвіти мігол отримати з даскелива визнанням особами нашої Просвіти мізгу дагварку.)

Основано конвікта, підражайши просвітні проблеми нашої терпіння **ІС**. Основано конвікта було горуємо жадання наїменнішого руского смила благоліх владаки Др-а Меркіня Народиця, великого добротвора вишого нароху в Просвіти. Же би зме більше кель-тольо одружилися зближенню його памітку, жи дужна, да Його жадання по скорій виконанім і да на піччі Його позиціок конвікт інженерські Його менім.

(Давай будзе.)

Наша школяре.

Уж зме вельораз позасли у наших починох, по земні інтелігенти за єден' народ и же народ. Без інтелігентів то народ бес будучносці, то и не культурни народ. И позо-прадідаме наших люднох, да поспішно ідеї до виших школах, же би зме у каждом нашім ваде-інженерських местах жиць своїх школованих люднох. Наїтам позбажай робіт, як інженери земні, покобни Фельські наша Владівка Дніпрій и північна терпіння інтелігенти може лежати позбаженіца за своїх школованих.

Старче лок. Вінчічка, а и писана пакін новаків призначила інші пільги. Но кед пакікі порадуєши нашіх школярів, та ще можеме сподіти радосно зічудоючи, же их єст таке шумне число.

Сан Керестур ма 70! школярів и школяркох.

Погрудзяте аж ще аложиць точку статистику нашіх школярів голем за Керестур и ту ю виконанія по позначені шкільним чинам. При кождім позадзім класу и место школовани.

Школяре:

I. класа: Джукі Янко, Сліваки; Чижар Михайліо, Оджеці; Маяк Слівако, Оджеці; Бірна Мірон, Куль; Грубеці Яків, Вадакіи; Роман Владо, Вадакіи; Сабадаш Янко, Високі; Тимко Владо, Вадеб.

II. класа: Ніраді Іончік, Куль; Колошин Юліан, Н. Вербас; Рамач Любомир, Бол; Фірак Владо, Вадакіи; Орос Влада Високі; Сегеді Янко, Високі; Сторбер Михаї, Високі.

III. класа: Рамач Якім, Високі; Соколар Владо, Н. Сад.

IV. класа: Венчельські Миросій, Н. Сад; Колесар Юліан, Загреб; Технічна шк.: Фірак Слівако, Н. Сад.

V. класа: Міловиці Йончек, Загреб; Махай Михаї, Вадакіи; Платнік Осіф, Вадакіи.

Праведна война.

Та чи єст в праведній войні, чи живе то буде, ж більше було праведно прелівіц крев и забивані люднох? Може, віз то бара рідко и аничайно бара чечко повсюдів, котра існий і праведна, опрандни, то єст, котра держава чи народ має право на іншіх не за срібло. Ту врезак тут правил, котре предзаки за поадніца-чловека. Кажди членок має право забиць другого членка теди (и якщо теди) кед тот други наїднє на него и директно угрожи му живот. Наприклад кед мой непріятель позиція на місце рокомар да не забив, я так право скорій його забиви, кед сом іншах євой живот спасиць не годзен. Більшо ма першу злунівісць чуват в поштовиці свой живот, и все живои другого. И так у смертельній опасності може забиць того, хто нас сое забив, кед іншак даяк свой живот спасиць на місце. (Іні може спасиць, склони не є, або голі рани наїдніца.)

У лиціспе поєдинках люднох таки случає ще можу нераз трафиц, а можу ще трафиц и у живої інності и державах, але то уж-реше. И кед една держава вінчає державу, то має право на іншій інності. А візівівте за тут держави, котра без оправданій причині нападає на другу, котра нападає лем зеть, бо єш інші другу державу владави, бо с міжнародне зас тим, то ма и жада пригребаць себе цудас добро.

Приклад: Нірада Турьох из Сіліканські народи, Болгарія, Сербія и Хорватія були очевидно неправедні и кидали борба тих народів з

VII. класа: Нірада Віладо, Загреб; Колесар Єфрем, Београд; Фірак Богдан, Н. Сад; Осіек; Арт Йончек, Н. Сад; Сомбор.

VIII. класа: Сегеді Іонко, Загреб; Венчельські Янко, Загреб; Іакік Штефік IV тир. шк. Сомбор, Школіяри:

I. класа: Гудак Меланка, Н. Вербас; Колесар Марча, Рац Меланка, Сегеді Наді, шкіні у Осіеку.

II. класа: Будинська Сланка, Світ Ангела и Рафаїла Наді у Осіеку; Махай Мірча, Махайлов Цилики, Сабадаш Марча у С. Пожегі.

III. класа: Махай Фемік, Джукі Марча у Осіеку; Рац Мірча, Пожега; Сегеді Фемік, дядково.

IV. класа: Махайлов Іринка, Фірас Марійка, Сл. Пожега; Джукі Нарада, Сегеді Ціла, Осіек; Герай Геленка, Сомбор; Колошині Меланка, Врбас.

V. класа: Фірак Іринка, уч. шк. Н. Сад.

VI. класа: Гарди Любка, уч. шк. Нова Сад; Махайлов Емілка, уч. шк., Сл. Пожега.

VII. класа: Світ Геленка, уч. шк., Тимко Фебрінка, уч. шк., Н. Сад; Прозачі Наталіко, дядчівська шк., Прокупів.

VIII. класа: Венчельські Леонка, Н. Сад.

Школяре на університету:

Техніка: Колесар Владо, Београд.

Ветерина: Наді Янко, Загреб.

Рударство: Ерхел Янко, Загреб.

V. класа уч. шк.: Джуки Евген, Сомбор.

Звершени школіре: Нірада Янко, польські вредну школу.

70 школярів у штредніх и інсівих школах вост цього віддала Керестура. Барз то шумне число и коже каждого задоволіт. Кед же к други наша вадили яко розливано таке число, всі нашіх школярів може терез раховав на 200. Досі! Але треба гу тому даць надломну:

1. Требаємо не мені це цекше число школованих люднох, але наші школяре муша бути медіи першими и у науки и у владах. Со всім буду своїму народу преданці и поділяра у шацкім. Зато ще муша поважко за своє будуща земляків працюю и школи кончиц неділі авто, да буде „плюєс“, але и да по всіх добре світовому народу зроби.

2. Наші школяре муша діти інвалідів скілько предисти учні: ище приватно заму інциональну исторію, земліопис, літературу и інші книжкові відомості, котрі єї національна синхонісці місці місці и глубокі теми. Во жалюсна то паге інтелігент, кед-то лес-ва, своїх великих Русин (Українц), и він ім народдєші ја зги, лебо барз жало, кед воївісма розвійті паг, свідомість и школи кончиц неділі авто, да буде „плюєс“, але и да по всіх добре світовому народу.

3. Того національне відомине, достави ще школяре найелітне у нашіх конвікту, од котрима наше конвікти перша почала агитовац и котрі більше єш були, да нам вежмолосердія шкірів так найло жалюса відшкільного Владику. Терез ще самі мушиме за цього старца. Ето, керестурські школяре роюшти на 10 местах. А да су видно у руских конвікту подобрий надматріуком нашіх вихователів, які більше були красота, які радосць за родітів, які помоць за цілі народ, кед більше в руского конвікту вихователів свідомі руски інтелігенти насильни за роботу над позавживавсьм своїм народом.

Туркани були падком оправдана, як по є оправдана борба словска з обійміком, котри прашов ваки зарац и забкиц. Так була цілком оправдана йона Філіппа з Болгаріївським пренівіж земі, бо Філіпп леж браневли свой іншівідомісців од напада. Зато пади пінет стчи на страну Філіппа, а то земя, же єш єст на швейце дакус чутків права. А же нико позажено на прінціл Філіппа на помощь, то уж друга ствар и то доказ, же у терпіні швейце загаснула огін, геройств и жертва и за бліжківого.

Так сто виданік, же за всіх виновати ці людзі, же вони самі су ще забиват: я нічію то, що єм з муку є стирило. Всіль людзі напредовали у вінчельських вінчаках у техніки и на то він пінчі, котри вінчата, же він вінчаків напредовали у всіх вінчаках и вінчаках падаєніх за забивані люднох и за вінчаках плодах іншівідоміз земів із пінчів животом. Навісце в стрінці чловек, кед єш му онтара у жвірітку вінчак. Якщо шаланка, періхумія, бесіза сала пада чловеком, дзвігна гу раз горе до неба, а кел го дралі долу медзі шкінісій, котри єш сави медзі собу грижу и забивану.

Такі в чловек, кед єш одраса праця в правде, кед не єш знає за любов тут бліжніску, кед у своїх пагах, зависи и міркні в шкірці, но не його, забудзе на гену шудру присловя: Цо себе я жадаш, як роб другому. Такі в чловек, кед одрасна од Бога и єш жи по своїм вінчакам захиси и кидали борба тих народів з

Прецо войни?

Чом людзі вівюю, чи на лепше жиць країні, чи не лепше, да чиетома влада любои и мірзі особне помігав, як міркні и зависи. Кашево, же лепше и так більше, кед більше людзі не були людзі. Але людзі су од своєї природы речисти, ногубени, и ти значи, же зе зе тіріюм и розум люднох часто не влада зобра здає и любов, але зависи, лиха и жаданіс влада над другими. (Імперіалізм).

Зависи другому на бого доброх, на маєтку, славі, чесці, пыха и жаданіс влада над другими, розказовац другим, була зе причина неправедних войнах. Так первіа зобна, за котру єш ана, була на явіс жаданіс ангелізмі. А з чого зона востані? З того, же вінчак звінів, Луцифер звінів. Богу, же в ієху, місці, нації од. исти, із. Луцифер. І прето єш Луцифер побуць проіць Бог

На Крачун до Вифлеему.

По тей істей драги...

На Вілію, по сконченій Служби Божій на св. Гробу у Єрусалімі, дзе я сам стасміць службу, пошов сам пешо в даснільсна братами Словакама до Вифлеему. За пітакию, скрущено змея з красній асфальтової драги на право к пошви змея по старій драги, по котрій закінчили х. св. Осіп і Марія.

Дзесь красни, слувко привезе гресь. Ідасяне през поля, котра з мношої часу оброблені, а з чекшай пасци су проградаеви к означеним за будовників. Єрусалім ше назло-тири на туту страну. Іншах то ту еніхіо біблійські міста, дзе ше Ізраїльтяни били зос своїма непрінцелями. Недалеко падіть і місто, дзе Давид як млади пастир кадвалад гардого Голікта.

Вифлеем іешка.

Поміши ше так давніше іешка греків манастыра св. Іллі і які виходяные на асфальтову драгу. Дакус южній од манастыра візнати студня св. Трох Кральюх. То велька джяра, над котру аробки кров, котрі лізви джаждж и лізви до студні. Як гутоби предані, ту одпочивають св. Троме Кральове, зати вбачали гінду и арадонали ще. Оскільки іешка іешка Єрусалім, а пред самим Вифлеем, котри лежи на пістям брегу як в Єрусалімі, ліви до віного же бест 4 км. покручені драти.

Вифлеем іешка вароцік з два тисячі хінтоў, котри ішники з рубинової червінського каменю, и 10.000 жительськох, а котрих 4.000 католики, а гевти Греки православні и Аригіні. Дакус ют и мусліманох, в Житох нят. Ідалах уж видно католики домініані св. Івана Боска и спініль Мілосердіїх місієрох и місієрох сін. Котоленга. На краю гори и візуощику Фрешно видно туту по нас підбірній ініції: іерархія Рождества з францисканським манастыром з лівого боку и греків з правого боку.

„Ту родзели, Ісус...“

На годзину поспадню було святочне дочікане архієпископського Патріарха. Пред вароцом пригробу Рахелі дочекали та ігумен и парох, представники ерезу и варону, а пред церквою численне священство и вірки. Док ішкоша красни давонік и шиши ше „Тебе Бога хвалю“, ухвалив Патріарх до велькій бязалікі, котру збудували якже пар

Павло Матіевіч:

Святы Путніци.

Думки на Крачун.

Сходзел першій хамаки кечар. Кілько варопугу Вифлеема уж було ішники цихо, якім даспоець путьніци понасяли, котрі би пред цимту спігли до парошніку.

— Ту ще уж третій дзень скончую, а мы юще не у Вифлеему — панала ше влада жена, котру ютрёнена підздела на матірку.

— Но але іспоціннице це мане уж до Вифлеему — одновесі старши уж чоловек, котрі подбает матірца и шешет вітрапену жену.

Тоти путьніци були святы Ософ и Пречисти Діва Марія. Вони на розказ римського цара Августа ишли до Вифлеему на поиски жительства.

Горди Август ішаки підніміц и прегіні Жидох, і наузвесі, же музія пітовац у туту жимські час пре поиски аж до головного міста свогою плесмі. Ініції Жидох в Юдовою племі понасяли не прето зос ішниковіх странах до Вифлеему, та и Ософ, і Марія мушіли ту присец аж зос Назарету.

Лом ів, якже дзе преспаи — гверела піхаки гласом Марія.

— О, я старий ще яв ти Познам я ту всіх. Маж к ти родзини, котрі які ради отвори двери и прымі нас на кой.

Але як було так. Родзини и познаге а онірісікох поприходасли скорій до Вифлеему и ішаки-рассцілі не по ашаках. А кей Ософ и Марія спініли до Вифлеему, уж не спущено иши и двери ішаки були поизверні. А занінай ще імера похилосердія Вифлеемікох.

Константин. Приступа ішкоша священство та Патріархови к бочка му персцені, а потім почина ще Вечурка. Подчас Вечуркі, які Патріарх у процесі до Верху Рождества и кадан місто дзе ще породзел Ісус, на котрим уложна стиберна гінда а латинским надписом: „Ту од Марії Діви родзел Ісус Христос“.

На 10 годзини в ноці почина ще я прекрасним ішливаком Утряна. Точно на полночи приступа гу олтару Патріарх, окружени з велику істинською сиянінікох, шашці у драгоценних разох и почина торжествену Службу Божу. На хору ішкрошне шпіча хор хлябіцох з Єрусаліму. На „Слава во вишних Богу“ по ішакелі^{*)} спущую ще над олтаром застор и кея ще давніше, на олтару же укаже на ішамі у яшельках Мали Ісус як жими, ма піннініца да побо упартк очи и благу ошкінку коло устах.

Вифлеемски крачулески обряд.

По Служби Божій священство и видод зос шакичевані у торжественній присесі, з прекуванім ішливанином, иду а Патріархом, котрі пошик Малого Ісуса, проіз францішканську церкву долу до Верху Рождества. Ту ще терез окоюку, специальні вифлеемски крачулески обряд.

Священник-дякок читає св. Святителю до словах: „А кей вони таї були, пришол час, же би вона родавла. И породила своєго сина іерісніца“. Тади дякок прими з Патріархогого заступи статую Малого Ісуса и ківадзе то на стрібери гінду, на місто дзе ще Ісус породзел, а пот'ята ділій: „И пошила го ко пеленкох“, и роби того исте за ішака: повів Ісуса до гадавініх пеленкох. Далей читає Ішакелю: „И положила го ту до яшелькох“. Ділікі роби и то: мадеринска бере до руків зірнініго Малого Ісуса и преноші го дядко чтири крохі и ківадзе до яшелькох, баш на тим-месце, дзе го дахеди Препіста Матія положела. Пріложим, же туто слово „ту“ при тим обрічу ішаком положене, гоч Ісус нят у Сп. Писку.

Відка дякок ішаків читане Ішакелю до словах: „И парас ямело ще в ангелом множество ісбеснного війнства, цо хвалюю Бога

^{*)} На латинской Сл. Божій по ішакелі шпіча ще „Слава во вишних Богу“.

и гуторело...“ Терез дякок шпіча як ініца служби Божій: „Слава во вишних Богу!“, а священник і піннініца прияняю далай. ОК, як ще теди тута ішакія слатко шпіча!

Терез ше Патріарх и священникі, як и пасторе дакеди, відчіну Малому Ісусу, а за ціма и побожні ішоди. Ціли тут обряд таки міні и вражує хождого, як рідко мож видзіц там присутнаго, хотразу у оку не забліщи слизва.

Верх Рождества и базиліка над ім, то власносць ішаків християнських ісповідань, прето и православні греків і арменів обряду окоюку з пакі католикам ту сяючи богослужение.

Дзе „пасли овцы пастире...“

Поволгадю иду франціскана и маюжество народу на Пастирске полью. На подножю вифлеемської гори лежи вілаз Бет-Сахур, котрі християни називаю Пастирскі вілаз, бо з того вілазу були шешліки пастире. Под вілазом ще розшагло на около пейд квадратны кілометр шкроса Пастирске полью. Вони зос ішаків странах обколене з каменістими бретамі. Саме полью чиста, красни рівнінка. Коло Крачун вонк уж обробене, а жто и яреч ще уж покус в желання. Даєлюся лише ору и оғою. Два три дажджі уж спадин, а другі пекши буду аж у фебруарі и марта, так же жто уж у маю зустрєте, але на ясніх и каменістых бретах жите зироція лещю на два очухи. По жантии прет сухе лето полью остава голе, а статок горизуе по імі сферіянку.

На краю лежи з біблій-познате Воозове полью, а з ім — там церквичка, котрі ще воля „Слава во вишних Богу“. То туто місто, дзе при ішакі пастире чунали своє стада и ангел Ти інші вистку: „Не бойце ще, бо вам явлю вельку радосць. Котрі будеши шишким людом; же ще вак інкородзел Спаситель, котрі в Христос Господь у граду Давидовому“. Тот верх цілком чарки од дніму, бо ти ішакі пастире уж виками скочкую и трезо пра-ігаки. Ту и олтар святих пастирох, дзе я служил Службу Божу. Пред верхом видно: інде розналісіка з церкви и манастыра — часах св. Єроніма.

Одзадо крачун видю на брету Вифлееми и базиліку Рождества и даско, азовумиг, ішакі пастире ішакомиць од ангела, збачели чудне швітло и радосцю, одбегли до Вифлеему, гуторюющи ідзе-другому: „Ідаме до Вифлеему, да виданне туто цо нам Господь обявел!“

о. Іван Франкович (К. Т.).

Тей, якже за ёден. Вінка з ішакомику, на вифлеемских варох вст ёден верх. До ніто ішакі пастире загчанюю свою стада пред недобру хімлю. Там ѿди пойдзем?

— О, ціобре будзе и там. Наб будзе воля Божая — одповедла Марія.

Кед Пречиста виходзіла з Вифлеему, оглянула ще ішаки раз на вароцак та у себе зігрівала:

— О вак, вифлеемски мавери! Наб вас вісівши отчува сід твой жалосци, котру и подгочіши ішака...

Док Марія з Осіфом ишли до верху, доты Сара укладала ішака дасіко. Але, якже ще розплакало, же и самі стари Сіжан мушел стацінці візоміца гостах и попози ішакам, чому унучу тар плаче.

— Муші му буц з очі — попісовала ще Сара — то напівно го стацінки Оскф урекнул.

— Яки Осіф?

— Та якакік Осіф з Назарету прыходіл на пінніца и гівіл тута ішака. Маж сіс собу жену, котру була пред ішакомиць.

— И ти их не прыні? Нітва наша хіжа із одбія вікого! Як ще ти не боїш Бога!

— Ша позна кам уж хіжа з гостцам! Дре же бя аме их подвесі? — вінчарія ще млаща жена:

— Твардко-ниш зерні, некесто!

— На то з двера ѹбі пул вій муж Ісак зіграючи:

— Очі! Госціц! Відзе ішакі? Якешак вельке пінетло не укісано на небе! Ціла Вифлеем ишакомиць на віори и притягра ще на чудне швітло!

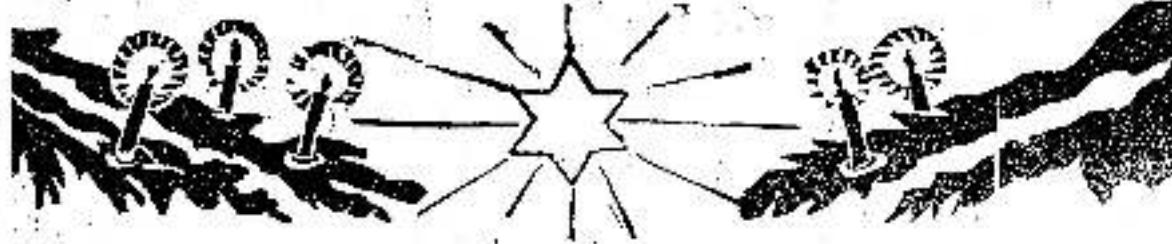
— Які прекрасні гінди тута ішаки!

— Цо би то могло бути? — пітава ще ішакомиць обрацісі на Сіжана старца, котрого у Юдовім післямі тримали за пророка Іов аван толковати чудеси підлії. Ішаки то авали, які му Господи, обкінч, як єн

же зуб авбод. Теди не треба оцаговац и цештише, же то прејде. Треба добра до дохтора и зуб личи. Зуб дре кибера вж теди, кед му нет ліка. Теди треба положит други справски зуб, бо без зубах жива на кожеме, а ані ве шумна винатра тот, що на ма зубах, особово предних.

ЗА НАШО ЖЕНИ

Крачун у Боснії.

Велі! Святы мечир! Хори не християнки тому не радую? Як дасци ище наметам у нас - красни звичай, як дасци иду под облаки шиниці красни хідьда. То ми вішаєм хібело док змея не приплизаю до Срібну, дас ком дасци красною прінцеси под облаком. Тереза ми то заш хібки к то мою дасци віддаю, та ме зос своїм піпінням розберем, бо знаю, же ми жаль за дасци, но не под облаком озданюю „дате ся нам ішеселити..”

Ми дасци, ли бранни Марти, у квадри що краю стараем, да нам чайла да буде гладна, але за Святы Вечар то ще оздалъ українська гуздини, малбаржей супра да буде вечера вессла, добра и богата, та на Святы вечар нутра буд на столе дванадцять яда в у панським обисце. Можебуд ве знаєш за той обичай, а можебуд и не вернис, але я вам опишем як то ще ту провалди.

Дванадцять на Відлю.

За Святы Вечар дума канди гацдиня ище в лівце и рікта койцо за той дні. Так и припадло ти по ясах єсть велико печарки „варганії” и други гриби. Вони их зберело и суша за жиму, а кед даєдн рок суша, назберено их годом відку гарси, да буде толькъ за Святы Вечар. Так исто и окопі. Суша ще шліки, грунки, пбула да буде за тутору.

Перше єдло борці, Вон ще дава зос „вухами”, То малы пироги поміньти зос „варганіямі”. Всі приходза на стол самік пироги зос канусти або я ма-джувою. „Голубі” юни погані сарни, але проску зос рукашу к заш на место меса положа вартахі дробно пошукани. Розуми ще, же ще то шицю врс ольйом варі. Всі приходзя каша з гречин. То смачне и добре єдло, а кед нет рискаши, добрею надоложи. Риби кед єст соник або сухий, арихта ще шліата зос пасуї. На конку приходзя варене жито зос медом орехами и маном. Того ще жита манари тельо, же ще то в през циані Крачуе. Орешки, ясковиці, пбула и други овоци, тиши на спомігном. Ту у Босні єст того дара Божого десн., зам-

Запаметай! Вше ще легчайше од хороти чупан, як хороту лічко. Легчайше хори зуб лічак, як без зуба жип.

О-Ф Т-а.

Даруйце на руски школлярски конвікт!

Дописи

Р. Керестур.

Патос у церкви. В жике нарадзік якими, але стац на якими каменю годзину, годзину и полто могла... пашо, чраціове и дідове, а мы уж не тато! Та що зімне, дали ще ѹает розіжел, та и ки не зініаки. Церквиши Одбор разделя відделя, всіл роли, док му то на кону не досадзело и саравіт положіл патос до церкви. А пужків и бул: дасци каштляли - дзіяка не було чуи; а далей дахто мог и повеси: та гвоздю ище к ту Богу бліжай..., легчко ще им моділ у столку на дескох!.. Баш пре то (и але шицко друге) церквиши Одбор дал положіл патос до церкви, а як дотуване, на рок ще віннатосуе по лес за хлонюх и пошестюх, але и за шицюх, по палей церкви. Тот патос тераз хоштал 5.000 дінари.

В ЧИТАЛЬНІ: Забада на Крачуе. Як кажа-ди рок, так и того року Читальнія приріхтала забігу, хотра ще будас лавац на други и треті дні. Крачуна. Того року андегати приготовіли велику забігу „Лісем” зос селянського життя у V. дійох. Забада ма мочня сцени и поучні в. Нагівце ю у цо вікшим чишив!

Читальнія хор пела піанічних снотх членох же би широм приходзяли на приби. Особено припоміняме то засновник, котри ще добре наметаш красни дікі слави нашого хору. Чи даме іменінці хору, в котрих ще ѹает преславелі и пред щудзінка? То бя бул бара подлік анау к за нашу Читальнію и за керестурох.

Пиштинци.

У Пиштинцах и по так землі Куненіцкій Планіні есть коло 30 фамелій наших Русівих греко-католікох. Вони спадаю под греко-кат. руску парохню у Ср. Митровиці, одкамль до ціх од часу до часу приходзя павоцец служби Службу Божу, споведці, хінац и оноччовец други душпластірски злужносці и обовязки.

До тераа шицких багослужбских окончох ще у відней хижі, у хторай бывас и сам газда тей хижі... Пред дніма роками отараціа ще сі свой власни теметов, а тераа ще залозіл шицю тоті напів зиріїкі и поставовілі збудовані себе церквичку на красним месце, цо Ім даровані на тутору браша Джмури - пашо шицких.

Просто, же їх мало, ти їх чекою сімім дзялінні перекозику, обращаю ще на наших добрих ясковиціх Русівих и на нашо парохі за покоя.

За хтіорах буду ще службі Служба Божія и буду ще ясковікі моділ. о. И. Ванчик, парох.

БАЧИ ДІОРА ВІНЧУЕ

Каждому брату по фалату.

Но та славна Коластіко
И зарині з главк азіман,
Вінкович, и крачунік
Перес як вам започинам:

Цам лем таку з ока з бока
Ни пойдзіску же зем квока.
Тота квока не гот яки;
Ціна таков кодкодзіа
Накеди ще на складацце
И цінки лавади мадс...
Прето квоку зос пойдзіса,
Лібо зводу до — гробіка.

Но а тераа послухайце,
(Та кед добре та не хваліце
Кед не добре право наце
Уха себе да затыкае):

Сінім пінчікані мувікантам
Качмірам и „дабупантам”
И чвірковіом и пек'аром
Лутянідійом-и школяром,
Учительком и давонарэгі
Гвадом слуготом и — еробаром,
По ваналах Присікітаном
Шацкім... Ише и, гришом
Започина, бачи Діора
Сінко мислю з Керестурі:

Оц сівера гвізда ишча,
Над Керестурі Руски пришта...

Приніла красна за станута
И з гімпоком та дімурхнула
Деси так друго зоса стала,
Керестур ішак розівтраца,

А вед квісцікі свой скруціло,
Та на восток сілацца
Поніза привесі Бзатазара,
Мелхіора и Гашпара,
Да цам вонкі гадку риша:
Керестурци чом ще ципа,
Кед як пошта без ковітара,
Пова школа без школяра?

Може в другій воді риба,
Може з зоре дагда хіба?...
Прето ік ніч ю никучем
Суд зонечан ічекусі...
Дотія ідзем зос нахалу

Другім братам зілда хвалу,
Чи вінчовіц ічекувану,
Чи однішіві кольісваку,
Бо то другі кік вадали
Як ца жимским сном заспяли,
У пінініх чуда іране,
Кед хто умре зос то яш,
Гаї буй койо браце,
Хто як роби тнка плаца...
Док становеце, са не плаце...
Кед насінубен, хі-прабаче.

А вінчіум так з піанічніми
И дасданіх земледіціах:

Ви нараси, ви основа
Паметайце моё слово:
Помагайце біщих братох,
Пожічайце ізраз каматох,
Тримайце ще на холоше
Да вас дебол я одиеше.

Мунінітом гелью слава.
Же націх їх не болі гана,
Бо гоч зіно подражані
Буде то як заш весело.
Ца єст прошох, єст іх вера,
Вечер, як що єст — изазера.
Лем націх єдно паметио:
Паном а поспе націх не грю.

И качіаром бы вінчовав
Ці якою бы пойдзіц копітніц
Чи праесе, чи фарбене,
Чи природне, в кресчіне...
И пілесці би їх націх зінаю
И пак длуго паметаніс
Ца у карчмі єст трафіга
Же би пула — анатика.
Але дзе як тэльо громі,
Міс хованец іх не исти.
Просто їх так в едну руку
Позивчіум зос науку:
Чи він зінке — він панове,
Цо він розумік у — горючі,
Же ще візо, — гесі ві глаці,
Дагда и зос грошка праві.
Та кед уж так іэндауце
Радзім, да ве — північніце.

